Кіровоградська обласна БІБЛІОТЕКА
Вх. №
ім. Н. К. Крупської

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XI

№ 17 (1185).

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ВІВТОРОК

10 ЛЮТОГО

1970 р.

Ціна 2 коп.

ОУНБ ІМ. Д.І. ЧИЖЕВСЬКОГО

В ЦК ЛКСМУ

ДЛЯ ПІДШЕФНОГО КОРАБЛЯ

Секретаріат ЦК ЛКСМУ та управління «Укрвторчормет» при Міністерстві чорної металургії УРСР прийняли постанову про завдання комсомольських організацій республіки по залученню комсомольців і молоді до збору металевого лому в 1970 році. У постанові вказується, що минулого року комсомольці і молодь, піонери та школярі здали близько 1700 тисяч тонн металевого брухту в рахунок плану підприємств та на дільниці і в цехи «Вторчормету».

Патріотичну справу розпочали нині комсомольські організації Миколаївської області, які зобов'язались зібрати 5 тисяч тонн металолому для будівництва на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна підшефного комсомолу корабля і закликали всіх комсомольців і молодь республіки провести в першому кварталі 1970 року ударний двомісячник по збору металевого лому.

ЦК ЛКСМ України та «Укрвторчормет» постановили продовжити в 1970 році соціалістичне змагання по збору металевого лому між обласними, міськими, районними і первинними комсомольськими організаціями республіки. Їм доведено завдання здати в 1970 році 1651,5 тисячі тонн металолому, в тому числі на дільниці і в цехи «Вторчормету» 172,5 тисячі тонн.

Кошти на преміювання переможців змагання встановлюються в сумі 20 тисяч карбованців. Первинні комсомольські організації, які здадуть найбільшу кількість металу, будуть нагороджені Почесною грамотою ЦК ЛКСМ України.

Обкоми, міськкоми, райкоми ЛКСМУ, первинні комсомольські організації зобов'язані розгорнути широку роботу по підтримці почину комсомольців Миколаївської області, активно залучати до збору металевого лому комсомольців і молодь, піонерів і школярів республіки.

НАШІ ГОСТІ — МОЛОДІ ЧЕХИ І СЛОВАКИ

Тепло приймає радянська молодь делегацію Федеральної Ради дитячих і молодіжних організацій ЧССР, яка перебуває в нашій країні. Її очолює голова Ради Юрай Варголік.

6 лютого відбулась зустріч першого секретаря ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельникова, секретарів і членів бюро ЦК ВЛКСМ з делегацією. Чехословацькі друзі докладно проінформували про молодіжний рух в ЧССР, про розроблені заходи по ідейно-політичному і організаційному об'єднанню чехословацьких молодіжних організацій на принципах марксизму-ленінізму і пролетарського інтернаціоналізму.

Ю. Варголік підкреслив, що досвід Ленінського комсомолу допоможе створенню міцної молодіжної організації в Чехословаччині.

Відбувся обмін думками про дальший розвиток співробітництва молодіжних організацій двох братніх країн. Зустріч пройшла у надзвичайно дружній і відвертій обстановці, в дусі взаємного довір'я та братерства.

В той же день посланці молоді ЧССР відвідали московський завод «Фрезер». Тут відбувся мітинг радянсько-чехословацької дружби.

Сердечно вітаючи делегацію, комсомолець заводу В. Усков висловив впевненість, що молоді чехи і словаки з честю нестимуть прапор соціалізму, зміцнюватимуть і примножуватимуть традиційну дружбу з юнаками і дівчатами СРСР, всіх соціалістичних країн.

Виступаючи на мітингу, Ю. Варголік відзначив, що дружба з СРСР, з радянською молоддю — запорука успішного будівництва соціалізму в Чехословаччині.

Чехословацькі друзі були також гостями Московського інституту нафтохімічної і газової промисловості імені академіка І. М. Губкіна, побували в редакції газети «Комсомольская правда».

(Кор. ТАРС).

Ленінські зошити з аграрного питання

Інститут марксизму-ленінізму при ЦК КПРС випускає кілька додаткових томів до повного 55-томного зібрання Творів В. І. Леніна.

Зараз видавництво політичної літератури випустило в світ підготовлений інститутом том «В. І. Ленін. Зошити з аграрного питання». Він містить підготовчі матеріали до праць В. І. Леніна, присвячених аналізові капіталістичного сільського господарства в країнах Західної Європи і Сполучених Штатах Америки, розвиткові капіталізму в сільському господарстві Росії, критиці буржуазних і дрібнобуржуазних теорій, реформізму і ревізіонізму в аграрному питанні.

Матеріали, які увійшли до цієї книги, охоплюють період з 1900 по 1916 рік. Усі документи, включені в неї, є автографами Леніна. Чотирнадцять документів публікуються вперше.

Незабаром вийде том підготовчих матеріалів до книги «Розвиток капіталізму в Росії».

(ТАРС).

ЗАГАЛЬНА ТУРБОТА

ОБЛАСНІ ЗБОРИ ШКІЛЬНОГО АКТИВУ

Загальноосвітні школи сьогодні оточені великою увагою як партійних, так і радянських органів.

Яскравий вияв цього — обласні збори шкільного активу, які відбулися минулої п'ятниці. На них були запрошені секретарі райкомів партії, які відають питаннями ідеології, заступники голів райвиконкомів, завідуючі районними відділами народної освіти, секретарі райкомів і міськкомів комсомолу, директори шкіл, завучі. З доповіддю «Про стан та заходи по поліпшенню роботи з педагогічними кадрами в загальноосвітніх школах області» виступила секретар обкому партії Н. П. СУХАРЕВСЬКА.

Зараз школи нашої області знаходяться на важливому переломі. Треба здійснити перехід на нові навчальні програми, а четверті класи перевести на предметне викладання. Успіх всього цього залежить, в першу чергу, від учителя. Щоб він міг постійно підвищувати свій духовний рівень, в області є постійно діючі курси по підвищенню кваліфікації, працюють методичні кабінети і семінари.

За останні два роки при обласному інституті удосконалення кваліфікації вчителів підвищили свою кваліфікацію 6 тисяч 600 чоловік.

Але в нашій області ще три тисячі вчителів не мають вищої освіти. А є й такі, що мають незакінчену середню і не думають її підвищувати. Питається, які знання може дати такий наставник? Тому-то, як не прикро, але факт, що старшокласники Миколаївської та Марківської шкіл Добровеличківського району не справились із контрольною роботою, запропонованою під час перевірки.

Говорячи про ці недоліки, не слід закривати очі на той факт, що молоді вчителі, особливо випускники педагогічних інститутів, не охоче їдуть на село. А коли і їдуть, то через рік-два повертаються в місто. Наприклад, у Бобринецькому районі із 25 вчителів, які прибули сюди за направленням, 24 вже вибуло, у Петрівському районі — 64 розрахувалось.

Вина в цьому не лише молодих спеціалістів, у їх небажанні працювати на селі. А в тих побутових умовах, в які вони потрапляють.

Турбуватись про добробут освітян повинні не тільки керівники шкіл, а й колгоспи, місцеві Ради. Так, як це робиться, наприклад, у Комишуватській середній школі Новоукраїнського району. Тут всі вчителі проживають у державних квартирах або у власних будинках.

При переході на нові навчальні програми особлива роль належить директорові школи. Цьому питанню присвятив свій виступ директор Павлиської середньої школи, член-кореспондент Академії педагогічних наук СРСР, Герой Соціалістичної Праці В. О. Сухомлинський.

— На уроці відбувається найінтенсивніший процес мислення. Треба бачити його, — говорить він. — Директор школи повинен відвідати за рік не менше 400 уроків. Тоді тільки він може вважатись «інженером».

В обговоренні доповіді взяло участь десять чоловік. В роботі обласних зборів шкільного активу взяв участь заступник міністра освіти УРСР А. В. Корнійчук.

Г. ПРОКОПЕНКО.

НОВИНИ

Щодня — на 130

На Кіровоградському агрегатному заводі підведено підсумки змагання між комсомольсько-молодіжними колективами на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Переможцем визнано комсомольсько-молодіжну імені 50-річчя Ленінського комсомолу бригаду токарів, де бригадиром Люба Дяченко. Виконання плану комсомольцями і молоддю за минулий рік складає 115 процентів. Молоді робітники заощадили ріжучих інструментів і кольорових металів на 2340 карбованців, усі члени бригади успішно склали Ленінський залік. По культурі і естетиці виробництва бригада Люби Дяченко неодноразово брала призові місця.

Почесним членом бригади юнаки і дівчата зарахували Героя Радянського Союзу П. Д. Линника. На його рахунку вже 2420 карбованців, які комсомольці перерахували у фонд миру.

Славні справи у переможців змагання. Комсомольці внесли три раціоналізаторські пропозиції з економічним ефектом 135 карбованців. Ставши на трудову вахту «Сто ленінських ударних днів», кожен з комсомольців і молоді виконує денні норми на 130 і більше процентів.

В. ІВАНЧУК

м. Кіровоград.

Названо переможців

Бюро Голованівського райкому комсомолу підвело підсумки соціалістичного змагання колективів комсомольсько-молодіжних ферм у 1969 році. Переможцями визнано молодих доярок, що працюють на другій молочно-товарній фермі колгоспу імені Тельмана (групкомсорг орденоносець Володимир Олійник). Вони довели надій від кожної корови по фермі до 2826 кілограмів. У колективі немає жодної доярки, яка б не виконала соціалістичного зобов'язання або надоїла менше 2500 кілограмів молока від корови. А член цього колективу комуністка Валентина Кучерук стала трьохтисячницею. По 2930—2990 кілограмів молока від корови надоїли Ліда Олійник, Марія Мала, Ніна Дабіжа, Валентина Мельник і Марія Бойко. Праця молодих доярок увінчана перехідними Червоними вимпелами райкому КП України та райвиконкому.

Молоді доярки прагнуть закріпити свій успіх. Вони знову очолили змагання в районі за високі надої молока. Надій по фермі доведено до восьми кілограмів, а більшість доярок цього колективу надоюють по 10—11 кілограмів молока від кожної корови.

Серйозними суперницями красногірських доярок у змаганні за першість були їх колеги з комсомольсько-молодіжного колективу молочно-товарної фермн колгоспу імені Ульянова. Досить сказати, що групкомсорг цього колективу Надія Говорун зайняла найвищу сходинку в районному змаганні доярок. Її минулорічний показник — 3872 кілограми молока від корови — рекордний для району. Сходинкою нижче — старша подруга Надії — Ірина Корніївна Коломійчук — 3589 кілограмів.

На третьому місці молоді доярки з колгоспу «По шляху Леніна».

В. ПАНЧЕНКО,
кореспондент Голованівського районного радіомовлення.

Шість будівельних організацій міста Знам'янки допомагають колгоспникам артілі імені Шевченка споруджувати сучасні тваринницькі і господарські приміщення.

На знімку: комсомолки Надія СТАРКОВА і Валентина САВЧЕНКО з будуправління-2 Одесько-Кишинівської залізниці, які допомагають на будівництві вівчарні.

Фото Б. ВІТОХІНА.

ВІДБУВСЯ ПЛЕНУМ...

ВІДБУВСЯ пленум Компаніївського райкому комсомолу та правління районної організації товариства «Знання», на якому були присутніми близько 200 чоловік.

На пленумі з доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу Адам Коротченко. Він, зокрема, сказав, що в більшості комсомольських організацій району головним змістом роботи по підготовці до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна став Ленінський залік, який поєднує глибоке вивчення творів Леніна з підвищенням трудової та громадської активності комсомольців.

У процесі проведення Ленінського заліку різко збільшилась кількість вивчаючих твори Леніна. Позитивний досвід роботи політичних гуртків і семінарів, підготовки пропагандистів накопичений комітетами комсомолу Компаніївської, Лозуватської, Червоноверської середніх шкіл, первинними комсомольськими організаціями колгоспів імені Чапаєва, імені Урицького, райлікарні, райвиконкому, райоб'єднання «Сільгосптехніка».

Коло питань, які вирішуються лекторською групою РК ЛКСМУ, постійно розширюється, поповнюється темами, підказаними самим життям, слухачами.

Перед учасниками пленуму виступив з промовою секретар райкому партії тов. Акімов.

Останнім часом райком комсомолу та районна організація товариства «Знання» залучили до читання лекцій значну кількість фахівців з вищою і незакінченою вищою освітою, 123 з яких — комуністи, 45 — члени ВЛКСМ. Позаштатні лекторські групи поповнили викладачі суспільних наук, природознавства, хімії, фізики, географії, молоді агрономи, зоотехніки, медичні працівники.

Великим успіхом у молоді району користувалися лекції: «Комсомол — вірний партії син», «Ім'я Володимира Ілліча Леніна на карті області», «Володимир Ілліч Ленін про комуністичне виховання молоді» та інші.

Зараз у районі проводяться ленінські читання, присвячені діяльності великого вождя. Комсомольці і молодь вивчають Тези ЦК КПРС «До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна», матеріали міжнародної Наради комуністичних і робітничих партій. Значну допомогу подають їм лектори. Лише за вересень — грудень 1969 року в районі на ці теми прочитано близько 300 лекцій, проведено 100 читацьких конференцій та тематичних вечорів у школах і сільських клубах.

І доповідач, і виступаючі — голова районної ради фізкультури і спорту Микола Лисенко, секретар комісії по справах неповнолітніх Світлана Вергуленко та інші вказали на ряд недоліків в лекційній пропаганді серед молоді. Зокрема наголошувалось, що ця робота ще слабо проводиться серед робітничої і сільської молоді, недостатньо ведеться пропаганда науково-природничих знань, не працюють університети наукового атеїзму, школи знання про природу.

М. ЖИТНІЙ.

смт. Компаніївка.

Хроніка комсомольського життя

ЗА ТРИБУНОЮ — ФАХІВЦІ

ЛЮДСЬКИЙ КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ОРІЄНТИР

РЕЙДИ «ПРОФІЛАКТИЧНІ»...

«Комсомольський прожектор» — масова форма участі комсомольців і молоді в громадському контролі, важливий засіб у роботі комсомолу по комуністичному вихованню молодого покоління.

Цей пункт з «Положения про «Комсомольський прожектор» ми взяли за основу при плануванні роботи районного «КП». Саме на масовість, на участь якнайбільшої кількості юнаків і дівчат у поході за громадський добробут орієнтувався і орієнтується райком комсомолу.

Про якісь визначні успіхи в роботі нашого штабу «КП», гадаю, говорити ще рано. Новий склад штабу затверджено зовсім недавно. Але про те, що зроблено, і, особливо, про наші плани на майбутнє хотілося б розповісти.

Роботу починали з підбору членів районного штабу «КП» і начальників штабів «Комсомольського прожектора» в первинних організаціях. Не варто наголошувати, що це принципові, активні комсомольці. Це — перша вимога до них, і це, природно, має розумітися саме собою.

Комсомолка чи комсомолець можуть бути і чесними, і активними, і принциповими, але вони ще повинні знати і економіку, бути фахівцями. Для того, щоб з поля зору «КП» не випала жодна ланка господарської діяльності району, членами районного штабу «КП» затверджені комсомольці, компетентні в різних галузях: сільське господарство, охорона здоров'я, культурно-масова робота, народна освіта.

З цих міркувань і затверджувався новий склад районного «КП». Михайло Логвин — інженер «Сільгосптехніки», Катерина Олійник — працівник держбанку, Анатолій Товстоган — лікар, Валентина Уравченко — старша піонервожата середньої школи і т. д.

Для того, щоб «прожектористи» знали права свої і обов'язки, ми щомісяця проводимо з начальниками штабів семінари. Практика говорить, що в окремих комсомольських організаціях робота «КП» концентрується на незначних питаннях. Це не тому, що серед комсомольців села чи підприємства немає людей, компетентних у питаннях тваринництва, сільськогосподарських робіт, у конкретній економіці. Просто адміністрація чи підприємство, чи правління колгоспу іноді не допускає «вмішування» у ці питання. Мовляв, ваша справа — виховання молоді.

Це глибоко невірно.

З великим задоволенням мушу відмітити, що в цьому маємо велику підтримку районного комітету партії і народного контролю. Зовсім недавно на занятті начальників штабів «КП» виступив з порадами голова комітету народного контролю Л. А. Ключко.

Ця підтримка безпосередньо має відношення в тому, що ми разом з комітетом народного контролю плануємо свою роботу, проводимо заняття з місцевими органами «КП», проводимо рейди і добиваємось дієвості наших виступів і зауважень.

Може скластися враження, що «Комсомольський прожектор» виступає лише, як орган контролюючий. Мовляв, наша справа зафіксувати недоліки, доповісти про них у відповідні органи і інстанції.

Звичайно, контроль — одна з важливих функцій нашого «КП». Але важливо (мабуть, важливіше всього іншого) не допускати цих недоліків. Для цього ми проводимо «профілактичні» рейди.

Такі рейди були проведені останнім часом в автопарку цукрокомбінату та відділення «Сільгосптехніки». Мета першого — контроль за використанням та ремонтом автомашин, другого — впровадження та використання нової техніки.

Показники і в першому, і в другому випадках були відрадні. Скажімо, план по експлуатації шин в автопарку цукрокомбінату виконано на 117 процентів, верстати і інше обладнання у відділенні «Сільгосптехніки» використовуються за призначенням.

Але від зіркого ока «прожектористів» не заховалося і те, що машини в автопарку в поганому стані, деталі розкидані й іржавіють, а у відділенні «Сільгосптехніки» не працюють два верстати, хоч їх давно можна було полагодити.

Про ці і інші недоліки розповідається в листку «Комсомольського прожектора», потім виконання наших критичних зауважень перевіряються членами рейдової бригади.

Наш комсомольський рік почався зовсім недавно. Попереду ще чимало роботи. Штаб «КП» разом з райкомом народного контролю планує її так, щоб жодна важлива ділянка не випала з поля зору «прожектористів».

Г. СІМБАБА,
другий секретар Маловисківського райкому комсомолу, начальник районного штабу «Комсомольського прожектора».

КОНКУРС НА ГАЗЕТНИЙ МАТЕРІАЛ

ОДНЕ ТІЛЬКИ СЛОВО...

ІНТЕРВ'Ю БЕРЕ СИН

Я одягнув кітель з усіма урядовими нагородами, щоб піти сфотографуватись, а тут до кімнати зайшов син. Поклав книжки на стіл, роздягся, ніяково, з-під лоба глянув на мене, відвернувся, а тоді посмілішав і підійшов ближче. Мовчки провів очима по нагородах, доторкнувся пальцем до ордена Олександра Невського і зупинив погляд на ордені Леніна. Поведінка його була зрозумілою: хоч він уже навчається на другому курсі інституту, я не пригадую, щоб він мене бачив у такому вбранні. Адже цього разу нагороди висіли не в шафі з одягом, а в мене на грудях.

— Ленін, — майже пошепки сказав син і раптом заговорив: — Тату, вас нагородили орденом Леніна в 1945 році. А що ви робили в дні перед цим? Адже війна наближалась до кінця і наступало семидесятип'ятиріччя з дня народження Володимира Ілліча Леніна?

— Так, синок. Це були останні дні війни. І ти правильно підрахував, що саме в той час теж був своєрідний ювілей великого Леніна. А що я робив, то сказати неважко: воював. Якщо сказати в загальних рисах, то я ці передленінські дні проводив так. 8 квітня 1945 року мене ранено.

— А потім? — нетерпляче запитав син.

— Потім знову бої. Знищили ще три ворожі танки, зупинили понад дві тисячі німецьких автомашин з солдатами, зброєю, боєприпасами, продовольством і продовжували переслідувати відступаючих фашистів. Наближалися до затоки Фриш-Гаф, що на Балтійському морі.

— А осколок? А рана? — поспішав син.

— Про них на деякий час довелося забути. Командував я протитанковою батареєю, з якої залишилося чотири гармати і до десятка солдат. Майже стільки ж залишилось у батальйоні і в полковій батареї. З такими силами багато не зробиш, але ми вперто наближалися до моря, притискуючи фашистів до води. Гітлерівці піднімали руки і здавалися в полон.

— І було страшно?

— Як тобі сказати. Коли скажу ні, то ти не повіриш, а тому скажу, як було. Звичайно, страшнувато, коли нас — десятки, а їх — сотні. Але німцям нічого більше не залишалось...

— Але ж рана боліла? — знову згадав син.

— Тепер уже боліла. Настало 17 квітня. Ми вийшли на берег моря. Я не міг більше ні нахилятися, ні поворухнути руками, бо суцільний нарив вирівняв на спині лопатки, і кожний рух супроводжувався гострим болем.

— Чого ж не зробили операцію? — запитав і на його обличчі з'явився вираз співчуття.

— Як не зробив? — здивувався я. — Зробив. Ось тут, на березі моря мої страждання помітив старший сержант Самойлов. Він був їздовим на батареї. Десь у другій половині дня Самойлов підійшов до мене і з винуватістю сказав:

— Товариш гвардії старший лейтенант, який же з вас гвардієць із такою незгрибною виправкою. Давайте я вам зроблю операцію.

— Ти? — здивувався я.

— А ви не дивіться так на мене. Я ж лікар. Правда, не зовсім лікар, але ж ветеринар, і при тому — самоучка, але можете бути певні, що я розуміюсь...

Я погодився на операцію. Бо-

Серед молодих виробничників формувального цеху Кіровоградської панчішної фабрики, які дають продукцію тільки високої якості, — формувальниця Алла Дулина. Виробничий план за січень вона виконала на 135,5 процента.

На фото: А. ДУЛИНА.
Фото Ю. ЛИВАШНИКОВА.

ра, — діловито сказав він, промиваючи рану водою...

Через декілька хвилин я вийшов на берег. Одягнувся. Старший сержант через комір сунув мені шматок вати і приклав до спини.

— Щоб не прилипла сорочка, — пояснив...

— Тату, а коли ви взнали про нагородження орденом Леніна?

— 21 квітня. Напередодні ленінського семидесятип'ятиріччя. Якщо по-правді сказати, то спочатку взнав не я, а мої бійці. Тут же, у лісі, на березі моря, вони мовчки підійшли до мене, схопили на руки і немилосердно підкидали вверх. Я не знав, що сталося, просився, кричав, а вони все дужче і дужче підкидали, і голосно «ура» потрясало ліс. Потім обережно опустили на землю, виструнчилися і сержант Блохін доповів, що звістка про нагороду передана з штабу полку.

— І що ви в ту хвилину подумали? — з веселою і теплою іскоркою в очах запитав син.

— Спочатку я пішов лісом і не думав нічого. Хотілося побути насамоті. І як не дивно, саме в цю хвилину мені згадався один епізод з мого дитинства. Сам розумієш, що залишається в пам'яті з життя до п'яти років, але все-таки дещо залишається. Так вийшло і в мене. Я згадав холодний морозний ранок, коли був малим. Вікна в хаті замуруєав мороз. Мати розтопила піч і поралась біля неї, а батько вийшов на подвір'я. Через деякий час він повернувся весь покритий інеєм і мовчки зупинився біля дверей. Скинув шапку. І так залишився стояти.

— Що з тобою, Антон? — злякалась мати.

— Помер Володимир Ілліч Ленін, — немов на камені карбуючи кожне слово, промовив він і важко сів на лаву...

— Ось тоді, синок, я вперше почув це слово. Тільки через рік, коли помер мій батько, а твій дід, який очолював комнезам на селі, я зрозумів, що смерть — це щось страшне. А потім, коли пішов у школу, переді мною розкрилася вся велич короткого слова Ленін. І ось тепер, у цьому чужому лісі, майже на краю світу, я одержав радісну звістку: нагороджений орденом Леніна. Мені йшов тоді двадцять п'ятий рік.

П. РЯБОЙ.
м. Кіровоград.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

СОЦІАЛІЗМ — ВТІЛЕННЯ ІДЕЙ ЛЕНІНІЗМУ

Методичні поради по вивченню II розділу Тез ЦК КПРС «До 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна» в початковій і середній ланках комсомольської політосвіти, підготовлені членом методичної ради Будинку політосвіти обкому КП України І. Т. ШЕСТАКОВИМ.

Для вивчення цього розділу Тез ЦК КПРС пропонується такий примірний план:

1. Ленінський план побудови соціалістичного суспільства.
2. Перетворення в життя ленінського вчення про соціалістичну державу. КПРС — авангард усього радянського народу.
3. Здійснення ленінського плану розвитку народного господарства, всебічного піднесення соціалістичної культури в нашій країні.
4. КПРС про характерні риси радянського соціалістичного суспільства.
5. Утворення і розвиток світової соціалістичної системи.

Приступаючи до вивчення першого питання теми, слід охарактеризувати внутрішнє становище молодої Радянської республіки після розгрому іноземної інтервенції і переможного закінчення громадянської війни, розкрити труднощі, які постали перед партією більшовиків і народом у відбудові народного господарства країни.

В. І. Ленін вважав, що країна має все необхідне для побудови соціалістичного суспільства: політична влада була в руках передового революційного класу — пролетаріату, що створювало необхідний простір для розвитку революційної творчості мас.

Перед партією комуністів постає величезне завдання — розробити плани будівництва нового суспільства. В. І. Ленін, розвиваючи вчення Маркса і Енгельса стосовно нових умов, указував, що суть соціалізму полягає в переході засобів виробництва у власність народу, у заміні капіталістичної системи господарства виробництвом за загальним планом в інтересах усіх членів суспільства.

Розроблений В. І. Леніним план будівництва соціалізму передбачав, по-перше, створення важкої індустрії та машинобудування як основи основ розвитку всього народного господарства. Енергетичною основою розвитку промисловості Ленін вважав найширше застосування електричної енергії, як найдешевшої і найперспективнішої в умовах Росії; по-друге, перебудову сільського господарства на соціалістичних засадах шляхом кооперування дрібновласницьких селянських господарств, шляхом озброєння сільського господарства машинною технікою; по-третє, проведення культурної революції, яка увібрала б у себе все передове, що було нагромаджено народом, яка відповідала б духовним інтересам трудящих мас, яка сприяла б швидкому будівництву нового суспільства, вихованню в народних масах комуністичного світогляду.

Після смерті Леніна Комуністична партія на чолі з Центральним Комітетом у непримиренній боротьбі з «лівими комуністами», троцькістами і правими опортуністами відстояла ленінізм і повела трудящих на здійснення геніальних передбачень вождя. Виконуючи ленінські заповіти, Комуністична партія, радянський народ пройшли важкий і славний шлях. Соціалізм, побудову якого почато під керівництвом В. І. Леніна, став у нашій країні реальною дійсністю.

У цьому ж питанні необхідно дати критику сучасному правому соціал-реформізму, ревізіонізму і «лівому» опортунізму, які під виглядом «розвитку» марксизму-ленінізму намагаються вихолостити революційну, інтернаціональну суть ленінського вчення про соціалізм. Для цього використати статті у збірнику: «Марксизм-ленінізм — единое интернациональное учение», випуск четвертий, Політвидав, М., 1968 р.

Розповідь про ленінський план побудови соціалістичного суспільства пропагандист може супроводжувати демонструванням діафільму «Біографія В. І. Леніна, 12-а частина», випуск 1969 року.

Вивчення другого питання теми слід розпочати з висвітлення розвитку Леніним вчення Маркса і Енгельса про державу диктатури пролетаріату. Узагальнюючи досвід Паризької Комуни і двох російських революцій, В. І. Ленін зробив геніальний висновок про необхідність зламу старої державної машини і створення держави, яка стояла б на охороні інтересів трудящих мас. З'ясовуючи суть держави нового типу, слід підкреслити, що соціалістична держава будується на принципах демократичного централізму, який є дійсним вираженням найвищого типу демократії. Розкриваючи функції держави диктатури пролетаріату, слід нам'ятати вимогу В. І. Леніна, що основною функцією її є забезпечення успішного будівництва і укріплення соціалістичної економіки, а також захист завоювань народу від зазіхань імперіалізму і сприяння вихованню трудящих у дусі морального кодексу будівника комунізму. Слід також підкреслити, що на весь період будівництва соціалізму держава виступає у формі диктатури пролетаріату. Для унаочнення розповіді слід використати діафільм «В. І. Ленін — засновник Радянської держави», а також альбом ілюстрацій, виданий Політвидавом УРСР у 1968 році.

В Програмі КПРС, прийнятій на XXII з'їзді, партія розвинула далі вчення про соціалістичну державу, як загальнонародну при керівній ролі робітничого класу. А тому слід висвітлити суть загальнонародної держави, показати залучення широких мас до керівництва державними справами.

Здійснення ленінських накреслень про соціалістичну державу, про успішне будівництво соціалістичного суспільства можливо тільки при умові керівної ролі Комуністичної партії, озброєної передовою теорією, загартованої в боротьбі з різного роду відступниками марксизму-ленінізму.

У Тезах ЦК КПРС підкреслюється, що «КПРС виробляє політичну лінію, здійснює керівництво масами, економічним, соціально-політичним і духовним життям суспільства, об'єднує, координує і спрямовує діяльність усіх ланок системи управління». Слід підкреслити, що Комуністична партія здійснює керівну роль у соціалістичному суспільстві як безпосередньо, так і через Ради, державні органи

СКАРБНИКИ ТРАДИЦІЙ

ТУРБОТИ І ПРОБЛЕМИ НАРОДНИХ МУЗЕЇВ

Одним з найважливіших завдань ідеологічної роботи є виховання молоді на революційних, трудових і бойових традиціях народу. Останнім часом арсенал працівників ідеологічного фронту поповнився ще одним дієвим засобом, а саме, матеріалами народних музеїв.

Сила впливу експозиції народного музею полягає в тому, що глядачі знайомляться з історією розвитку нашої країни безпосередньо на місцевих фактах.

В Олександрівському районі функціонують 6 музеїв. Говорити про досвід їхньої роботи ще рано, але зупинитись на окремих моментах варто. Думаю, вони характерні для більшості народних музеїв.

Перш за все — виховна робота музею. Одним з кращих у цьому розумінні є музей села Красносілки. В музеї приймають у піонери, вручають комсомольські квитки. Зустрічі з ветеранами-виробничниками тут не рідкісне явище, а вже звична форма ідеологічної роботи. Завідуючий музеєм на громадських засадах учитель - пенсіонер П. Ф. Жолдак разом з радою музею планує роботу, пов'язуючи її з експозицією музею, з окремими періодами життя села.

Дуже цікаво пройшов вечір, на якому говорилось про події 1905—1907 рр. у с. Красносілці, про ватажка селянської бідноти Данила Прочухана. Змістовним був виступ на зустрічі з молодими виробничниками голови артілі «Шляхом Леніна» Ю. Є. Коваленка. Аналізуючи розвиток колгоспного виробництва, виступаючий спирався на конкретні цифри: «У 1953 році грошові прибутки колгоспу склали 125 тис. 150 крб. А в 1966 році ці ж прибутки дорівнювали одному мільйону ста сорока тисячам дев'ятисот сорока двом крб., і відповідно оплата праці виросла до 3 крб. 63 коп. на один людиноденьз».

Такі цифри не можуть не переконати.

Але поряд з цим у роботі музеїв зустрічаються й істотні недоліки. І виною тому не байдужість громадських працівників (у цьому ми не можемо звинуватити ентузіастів, які, крім своєї основної роботи, завжди знаходять час для музею), а відсутність конкретних знань, які б допомагали їм у роботі.

На базі народного музею проводиться велика краєзнавча робота. Нею займаються краєзнавці, як правило, вчителі історії. Вони вивчають свій край, листуються з цікавими людьми, збирають експонати. Немає нічого дивного в тому, що в народному музеї можна іноді натрапити на справді унікальний експонат. Та на жаль, ці експонати часто не мають ніякої наукової обробки. В музеях не ведеться бодай елементарний облік і опис експонатів. Якщо ж говорити про збереження експонатів, то багато з них знаходяться на грані загибелі.

Візьмемо конкретні документи, як, скажімо, листи фронтовиків, акти земельного користування тощо. Вони зберігаються на відкритих вітринах, зазнаючи руйнівної дії сонячного світла. Мине деякий час, і ми вже не зможемо нічого прочитати на пожовклих папірцях, а фотокопій з них не зроблено. Піддаються корозії експонати з металу, шкідники дерева руйнують речі домашнього вжитку, яким уже більше століття.

Не завжди місцеві краєзнавці повністю усвідомлюють, що власне має історичну цінність. Так у музеях не знаходять місця художні вироби минувшини, які б свідчили про художні смаки наших предків, рідко можна зустріти запис місцевої легенди, яка б у поетичній формі розповідала про минуле села тощо.

Це лише окремі питання. Мені здається, що вже назріла необхідність навчання місцевих краєзнавців, громадських працівників музеїв.

На базі районного відділу культури провести таку роботу важко, адже у нас не завжди знайдеться спеціаліст, який міг би передати знання краєзнавцям. Зробити це можуть лише кваліфіковані працівники. Хотілося б, щоб такі навчання пройшли організовано в межах області. То було б і навчання, і обмін досвідом, що дуже потрібно для подальшого розвитку цієї корисної справи.

Г. КРИЖАНІВСЬКА,
інспектор Олександрівського районного відділу культури.

Геологи Північно-Якутської нафторозвідувальної експедиції успішно ведуть розвідку газових родовищ. За минулий рік вони значно перевищили виконання плану геолого-розвідувальних і бурових робіт. Великих успіхів добився колектив буровиків свердловини № 3 відділку Мастах, який став переможцем у Всеросійському конкурсі геологів.

Фото В. ЯКОВЛЕВА. (АПН).

ГАЗОВА МАГІСТРАЛЬ КРОКУЄ В СВІТЛОВОДСЬК

У місті Світловодську газифіковано вже 6122 квартири. Не за горами той час, коли жителі міста енергетиків одержать дешеве голубе паливо — природний газ.

В редакції газети «Наддніпрянська правда» побував начальник експедиції інституту «Гіпрогаз СРСР» В. М. Дробницький, який і дав інтерв'ю нашому позаштатному кореспондентові Едуарду Ярушну.

ЗАПИТАННЯ: Як і коли буде споруджуватись магістраль газопроводу у наддніпрянське місто?

ВІДПОВІДЬ: Працівники інституту приступили до розробки проекту підведення природного газу в місто Світловодськ після виготовлення кошторисно-фінансової документації. Спорудження газопроводу розпочне колектив будівельників управління «Укргазнафтобуд», який успішно, за досить короткий строк провів монтажні роботи і здав в експлуатацію міжнародну магістраль газопроводу «Братство».

Роботи в районі Павлиша розпочнуться влітку нинішнього року. Природний газ буде подаватись із центральної магістралі Полтава — Кіровоград. Її відстань від Світловодська тринадцять кілометрів. Передбачається виконати будівельно-монтажних робіт на суму понад 4500 тисяч карбованців.

ЗАПИТАННЯ: Скільки газу одержить Світловодськ?

ВІДПОВІДЬ: Сьогодні говорити про це ще рано. За попередніми підрахунками можна сказати, що в перші роки здачі в експлуатацію газопроводу в житлові будинки міста буде подано 50 мільйонів кубометрів дешевого палива. Надалі ця цифра зросте до 100 мільйонів кубометрів.

ПЕРЕМОЗІ — 25

Рятунок

У БЕРЕЗНІ 1944 року воїни 95-ї гвардійської стрілецької дивізії з жорстокими боями підходили до Південного Бугу. Було бездоріжжя. Пересуватися доводилося пішки. Піхотинці, мінометники, артилеристи переносили боєприпаси на собі.

Вдень і вночі без сну і відпочинку, а часто і без їжі, вели наступ, гнали ворога з рідної землі. А він, підлий, відчуваючи свій кінець, тримався за кожний населений пункт.

...Завданням розвідників було «сидіти» буквально на плечах відступаючого ворога, брати «язиків».

На підступах до річки гітлерівці засіли в траншеях і окопах. Фашисти знали, що наші солдати не будуть стріляти по хатах. Бо в селі — жінки, діти, старі. І це зробили фашисти те, з чим ще не зустрічались раніше наші воїни. Вони посадили на бруствери окопів маленьких дітей. Дійти до такого звірства могли тільки фашисти.

Радянські воїни підходили до села Люшневатого. Звільнити його треба було без артилерійської, мінометної і кулеметної стрільби.

Четверо розвідників — двоє з дивізійної розвідки і Віктор Куделич та Віктор Лаврухін з полкової — одержали завдання непомітно пройти в Люшневату, переправитись на правий берег Бугу, де теж засів ворог, розвідати його сили, взяти «язика», наробити галасу в тилу ворога. До Бугу підійшли під темним покривом ночі.

Затамувавши подих, прислухалися. Тихо. Фашисти палять у повітря ракетами. Бояться, щоб не проникли з їх розташування радянські воїни.

А розвідники тим часом крадуться до ворожих окопів. Ось уже поруч чути мелодію губної гармошки. Мабуть, грівться якийсь фашист.

Залягли, прислухалися, придивилися. Виявилося, що недалеко від розвідників була мінометна батарея ворога.

Бралося далеко за північ. Треба було поспішати. Підповзли до самих окопів. І зненацька з двох сторін закидали гітлерівців гранатами, а тих, хто хотів утекти, розстрілювали з автоматів. Протягом кількох хвилин усіх фашистів було знищено. Двоє здалися в полон.

Розвідники розділились на дві групи, щоб непомітно пройти назустріч радянським воїнам, що наступали.

Віктор Лаврухін йшов попереду. За ним — полонений фашист. Останнім ішов Віктор Куделич. А навколо — фашисти. Пробиратись доводилось городами, садками.

Серед окупантів, які займали оборону в Люшневатому зчинилася паніка. Вони думали, що в тилу висадився десант червоноармійців.

Фашисти знову палять у повітря ракетами. Почалася безладна стрілянина. Гітлерівці невеликими групами відступали, відкочуючись до Бугу, йдучи розвідникам назустріч. Бою не минути. І розвідники його прийняли. На околиці села залягли. Підступили поближче до фашистів, відкрили по них вогонь. Серед них були, мабуть, і ті, які садили маленьких дітей на окопи. Ось вороги вже недалеко. Сили нерівні. Та обидва Віктори, сміливі розвідники, комсомольці. Не один раз вони виходили з найскладнішого становища. Цього разу вони будуть переможцями теж...

Так, вони перемогли.

На одному місці залишатися було неможливо, і розвідники міняли їх перебіжками, ведучи за собою полоненого. Під час однієї перебіжки Віктор Лаврухін раптом упав, випустивши автомат. Він був важко поранений.

Гнітючі думки блискавкою пронеслися в голові В. Куделича: «Необхідно в першу чергу зупинити кровотечу, перев'язати рану. Що робити з полоненим?»

Німець почав проклинати Гітлера, повторюючи: «Війна — капут, Гітлер — капут».

Життя товариша було в небезпеці. Зняв з себе шинелю. В. Куделич поклав на неї товариша і наказав фашистові допомогти нести.

Фашисти втекли на правий берег річки. А в село вступили наші — визволителі. Мирні жителі не зазнали біди від сутичок з ворогом. Залишилися цілими і хати. І в цьому велика заслуга чотирьох розвідників, які, ризикуючи своїм життям, врятували їх...

Л. КУЧМАГРА.

с. Люшневата
Голованівського району.

ЄДИНА РОДИНА

Продукція заводу гідрометеорологічних приладів у місті Свердловську — радіозонди. Ці прилади, піднімаючись на повітряній кулі на 30-кілометрову висоту, автоматично передають звідти метеорологам результати вимірювань тиску, температури і вологості повітря.

Радіозонди, виготовлені на заводі, експортуються у багато країн світу.

На знімку: готові блоки радіозондів перевіряються на контрольних приладах.

Фото В. КАУШАНОВА. АПН.

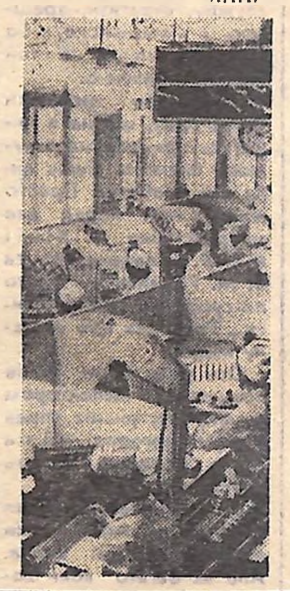

та громадські організації — комсомол, профспілки і інші.

Комуністична партія при соціалізмі виступає як авангард усього радянського народу, як політичний керівник усіх організацій трудящих. Праві ревізіоністи намагаються відкинути керівну роль Комуністичної партії, перетворити її в «культурноосвітню» організацію, придаток державної влади, чим виколошують революційну суть марксистсько-ленінського вчення про пролетарську партію, її авангардну роль у справі перебудови суспільства на соціалістичних і комуністичних засадах.

На заключення слід підкреслити, що КПРС завжди знаходила і знаходить всебічну підтримку і визнання всього радянського народу.

Висвітлюючи третє питання теми, необхідно показати успіхи радянського народу в справі будівництва соціалізму і успішному запровадженні в життя планів комуністичних перетворень як у народному господарстві, так і в галузі науки і культури. Показати, що за 50 років Радянської влади валова продукція всієї промисловості зросла в 73 рази, виробництво засобів виробництва — більш як у 170 разів, а виробництво електроенергії зросло майже у 300 разів і досягло у 1969 році 689 мільярдів кіловат-годин. Тепер тільки на Кіровоградщині виробляється електроенергії більше, ніж в усій царській Росії в 1913 році.

На підставі розвитку промисловості, бурхливого розвитку досягло і сільське господарство країни. З дрібнотоварного натурального господарства воно перетворилось на велике колективне господарство, на озброєнні якого є передова сучасна техніка, що дозволило розширити посівні площі, різко підвищити урожайність зернових і технічних культур, стати міцною базою забезпечення населення продуктами харчування, а промисловості — сировиною. Ілюстративний матеріал пропагандист знайде в кольоровому діафільмі «Соціалізму широкий крок». (1967).

Для більш детального висвітлення досягнень сільського господарства країни слід використати матеріали III-го Всесоюзного з'їзду колгоспників. Значний вклад у зміцнення економічної могутності країни вносять і трудящі Кіровоградщини. У складних погодних умовах 1967 року трудівники села одержали по 30 центнерів зерна на круг, а озимої пшениці по 28,6 центнера. За останні чотири роки середньорічний урожай зернових складає по області 23,3 центнера з гектара. Успішно виконуються і плани по виробництву молока, вовни, яєць.

Незрівняно зросла культура радянського народу. Якщо до Великого Жовтня три чверті населення країни було неписьменним, то зараз більше третини населення СРСР має вищу і середню, здійснюється перехід до загальної середньої освіти. Результати культурної революції доцільно простежити на даних нашої області, а також району, селища, села. До Жовтневої соціалістичної революції на Кіровоградщині не було жодного клубу, всього 85 бібліотек по 300 книжок у кожній. Бібліотеки були при школах, яких налічувалось всього 488 (двокласних і чотирикласних). Зате було 333 церкви і 670 шинків. Зараз в області діє біля 950 загальноосвітніх шкіл, 17 середніх спеціальних учбових закладів, 2 вузи, більш 1130 клубних закладів, біля 1100 бібліотек, дитячі дошкільні заклади тощо. Багато фактів про нашу область пропагандист знайде в книжці Ф. Белявіна та І. Кураса «В серцях і звершеннях» (вид. «Промінь», стор. 66 — 78). Використовуючи місцевий матеріал, слід показати, як зросли в культурному відношенні наші люди, показати їх сумлінну працю на благо суспільства.

Вивчення четвертого питання теми доцільно розпочати з розкриття таких основних рис соціалістичного суспільства: по-перше, економічну основу всього життя суспільства складає соціалістичний спосіб виробництва, який грунтується на суспільній власності на засоби виробництва; по-друге, при соціалізмі ліквідовані відношення експлуатації, панування і підлеглості і встановлюються відношення колективізму, співробітництва і взаємодопомоги; по-третє, при соціалізмі здійснений принцип «Від кожного — по здібностях, кожному — по праці»; по-четверте, на основі суспільної власності при соціалізмі здійснюється планомірний розвиток народного господарства; по-п'яте, при соціалізмі ліквідовані експлуататорські класи, стираються грані між містом і селом, між людьми розумової та фізичної праці встановлено соціальний лад, який грунтується на співробітництві дружніх класів, націй і народностей; по-шосте, основу духовного життя і культури соціалістичного суспільства становить соціалістична ідеологія.

Повна і остаточна перемога соціалізму в нашій країні докорінно змінила соціальну структуру суспільства. В Тезах ЦК КПРС підкреслюється, що «радянський народ — принципово нова, інтернаціональна спільність людей, соціалістичний союз усіх трудящих СРСР — працівників індустрії, сільського господарства і культури, фізичної і розумової праці, який становить соціальну основу багатонаціональної загальнонародної держави».

Доцільно також підкреслити, що розвиток і вдосконалення суспільного виробництва служать дедалі повнішому задоволенню зростаючих і культурних потреб народу. У цьому Комуністична партія і Радянський Уряд вважають основну мету своєї діяльності.

Вивчення п'ятого питання теми повинно бути підпорядковане з'ясуванню величі і правильності ленінського передбачення про загальну кризу капіталізму, від якої в результаті соціалістичних революцій будуть відпадати все нові держави, які покладуть початок створення світової системи соціалістичного господарства, політичної і державної співдружності.

Розкриваючи питання створення світової соціалістичної системи, слід сказати, що це складний і багатогранний процес, який залежить від рівня економічного розвитку країн, історико-культурних традицій і зв'язків, від соціальних структур тощо.

На конкретних матеріалах, опублікованих у журналі «Мировая экономика и международные отношения» № 4 за 1968 рік, стор. 61—71, журналі «Коммунист» № 5 за 1968 рік і № 10 за 1969 рік, показати інтернаціональну суть міждержавних відносин між соціалістичними країнами, роль РЕВ у зміцненні соціалістичної співдружності. Особливо слід підкреслити, що в сучасних умовах світова соціалістична система є провідною революційною силою, яка очолює світовий революційний рух, подає приклад у боротьбі всіх трудящих за своє соціальне і національне визволення. До цього питання рекомендується використати діафільм «Світова соціалістична система», випущений у 1966 році для початкової політшколи, та діафільм «Світ на екрані» № 1 за 1969 рік.

У цьому ж питанні слід піддати критиці «лівий» ревізіонізм і правий опортунізм.

Найбільш повний матеріал про критику правого і «лівого» опортунізму можна взяти у збірнику «Марксизм-ленінизм — єдиное интернациональное учение», Политиздат, М., 1969 р., а також у матеріалах Наради комуністичних і робітничих партій у Москві.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

В. І. Ленін. Чергові завдання Радянської влади. Тв., 4-е вид., т. 27, стор. 203—241.

В. І. Ленін — Краткий биографический очерк. Разделы: «Вдохновитель и организатор социалистического строительства», «Торжество великих ленинских идей». Политиздат, М., 1969 г.

До 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна Тези ЦК КПРС. Розд. II. «Кіровоградська правда», 23 грудня 1969 р.; «Молодь України», 23 грудня 1969 р.

50 років Великої Жовтневої соціалістичної революції. Тези ЦК КПРС. Політвидав України, К., 1967 р.

Беседа о партии. Изд. «Молодая гвардия», М., 1969, стр. 106—155.

Матеріали VI сесії Верховної Ради УРСР VII скликання.

Секерин А. Ленинская стратегия и тактика КПСС в борьбе за победу социализма. «Политическое самообразование», 1969, № 11.

Кобильчак М. М. Край земних самоцвітів. «Комуніст України», 1969, № 10

Белявін Ф. К., Курас І. Ф. В серцях і звершеннях. Видавництво «Промінь». Дніпропетровськ, 1969, стор. 66—78.

Піскунов О. К. Нові горизонти. Видавництво «Промінь», Дніпропетровськ, 1969, стор. 3—8.

ПЕРЕГЛЯНЬТЕ СВОЇ АРХІВИ

До партійних, радянських, профспілкових, комсомольських і господарських працівників.

До ветеранів партії, учасників революційних подій і громадянської війни, відбудови народного господарства, учасників Великої Вітчизняної війни, працівників трудового фронту.

До піонерів, комсомольців, завідуючих народними музеями, музейними кімнатами.

До всіх трудящих Кіровоградської області.

Дорогі товариші!

Обласна редколегія тому «історії міст і сіл Кіровоградської області» просить всіх, у кого збереглися фотознімки про цікаві історичні події на території нашої області (дореволюційні, часів революції і громадянської війни та за роки Радянської влади), фотокартки наших уславлених земляків і героїв, що працювали на території Кіровоградщини, фотознімки історичних пам'яток, документів та мальовничих куточків області, надіслати їх до редколегії для розгляду на предмет публікації в книзі.

До фотографії необхідно зробити підпис, в якому вказати, хто зображений (прізвище, ім'я та по-батькові), коли зроблено фотокартку, і, якщо можливо, хто виготовив.

Редколегія поверне власникові надіслані фотокартки, якщо про це буде зазначено в листі. Всі інші потім будуть передані в обласний державний архів.

Матеріали просимо надсилати на адресу: м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 41, обласна редколегія тому «історія міст і сіл Кіровоградської області».

ОБЛАСНА РЕДКОЛЕГІЯ.

ЗА СУМЛІННЕ ВИКОНАННЯ

Багато хто з нас має уявлення про службу в міліції з пригодницьких творів. Викриття темних справ, затримання злочинців, опергрупа, розшук... Скільки інтригуючого криється за цими словами!

Але Олександра Криворучка привело в міліцію не бажання зробити подвиг, проявити героїзм.

... Його інколи не могли зрозуміти. Ні вдома, ні друзі, ні товариші по роботі. Працювати шофером швидкої допомоги і раптом — співробітник міліції. Проміняти спокійне, розмірене життя (відчергував добу і дві дома) на небезпечну службу. Втратити, зрештою, і матеріально, бо оплата в міліції на той час була нижчою.

Не могли зрозуміти ще й тому, що не з чийогось примусу, не з чужого бажання пішов він на цю роботу. Просто жили з ним поряд два співробітники міліції М. Ф. Савраненко та В. М. Романенко. Часто по-сусідськи зустрічалися... Говорили про нестачу кадрів.

Ось уже п'ять років працює він інспектором відділу внутрішніх справ у Новомиргороді. П'ять років незмінно носить міліцейську форму.

За сумлінне виконання обов'язків... Які все-таки сухі, непримітні слова. Але як багато вони ховають за собою змісту!

Коли говориш про таких людей, як Олександр Криворучко, то згадуються слова М. І. Калініна про людей-ремісників і людей-майстрів, художників своєї справи. Одні ставляться до роботи з холодком, інші, такі, як цей скромний співробітник міліції, трудяться захоплено, вкладаючи в свою роботу не тільки досвід і вміння, але й частину своєї душі, серця.

Тому, коли минулого року йому вручили значок «Відмінник міліції», всі сприйняли це як належне: нагороди вручають кращим із кращих.

Але запитайте самого Олександра, яким, на його думку, є зразковий міліціонер? Він скаже:

— Добре виконувати службові обов'язки — це ще половина справи. Міліціонер, я вважаю, повинен або займатись систематично самоосвітою, або продовжувати своє навчання у вищій школі. Пам'ятаєте, як у Дзержинського: «.., щоб стати хорошим міліціонером, треба весь час працювати над збагаченням свого розуму знаннями, які дадуть тобі можливість чесно стояти на сторожі революційної законності і свідомо перетворювати в життя всі заходи Радянської влади».

...Зимовий вечір. Світиться вікно лише у начальника відділу внутрішніх справ Качане, який затримався на роботі, і вікно Олександра Криворучка. Сьогодні його чергування.

І раптом тупіт дитячих ніг під вікном, по коридору і очі хлопчика — злякано заплакані.

— Дядю міліціонер, скоріше, там п'яний батько бешкетує.

Він черговий відділу і не має права залишити цей кабінет ні на хвилину, в його обов'язки входить підняти опергрупу і направити на місце події.

Але сльози хлопчика і таке благальне:

— Швидше, дядю міліціонер.

Доки виїде опергрупа, час буде прогаяно, може статись лихо.

— Іване Денисовичу, дозвольте...

Начальник зрозумів одразу:

— Ідіть, я за вас почергую.

Він прибув вчасно, п'яного бешкетника було вгамовано.

С. ШЕВЧЕНКО.
м. Новомиргород.

АУТСАЙДЕР НЕ ЗДАЄТЬСЯ

КИЇВ, 6 лютого. (РАТАУ). Менше як 30 секунд залишалося до кінця третього періоду, коли Євген Кухарж, гравець київського «Динамо», закинув переможну шайбу у ворота московської команди «Крила Рад». Гра примусила похвилюватись і гравців, і глядачів. Уже на початку першого періоду кияни двічі залишалися в більшості, та не могли реалізувати чисельної переваги, і на 16-й хвилині москвичі відкрили рахунок. За 20 секунд до перерви Володимир Клопов відновив рівновагу. У другому періоді москвичі знову вийшли вперед. Після цього кияни безперервно штурмували ворота команди «Крила Рад», та лише на 43-й хвилині Олексію Богінову вдалося зрівняти рахунок. А блискучий кидок Кухаржа підбив підсумок — 3:2 (1:1, 0:1, 2:0).

НА МАНЕЖІ — ЮНІОРИ

Круглорічно юні легкоатлети нашої ДЮСШ підвищують свою спортивну майстерність. Влітку — на бігових доріжках стадіону, в легкоатлетичних кортах, взимку—тренуються в спортзалі, на засніжених стежках.

А оце на легкоатлетичному манежі спортклубу «Зірка» зібралися наймолодші наші вихованці, щоб ще раз помірятися своєю майстерністю. Учениця СШ № 11 дванадцятирічна Галина Гадзенко і на цей раз поліпшила свій минулорічний показник, вона стрибнула у довжину на 4 метри 65 сантиметрів. Це — новий рекорд області серед дівчат II віку. 4 метри 40 сантиметрів — такий результат учениці цієї ж школи Олени Беліченко.

В стрибках у висоту найсильнішими були Діна Полтавець і Таня Гончаренко — 125 сантиметрів. Серед хлопчиків 1956 року народження найбільшого успіху домігся учень СШ № 6 Юра Товстоган. Він найсильніший серед стрибунів у довжину. А дванадцятирічний Сергій Лагунов пронісся над планкою, яка була встановлена на висоті 1 метр 40 сантиметрів.

У бігові на 30 метрів найкращого результату домоглась учениця десятої школи Таня Шуленко.

Слід відзначити юніорів СШ № 13 С. Гольцева та Є. Ашпу, які в усіх видах змагань показали неабиякі результати.

Нині юні легкоатлети нашої школи готуються до матчової зустрічі з своїми ровесниками з м. Знам'янки.

В. БАДОВА,
тренер ДЮСШ № 2.
м. Кіровоград.

СПОРТ • Спорт •

«ТИ МОЖЕШ, ТИ МУСИШ...»

...Сьогодні — все гаразд: тренер був задоволений нею.

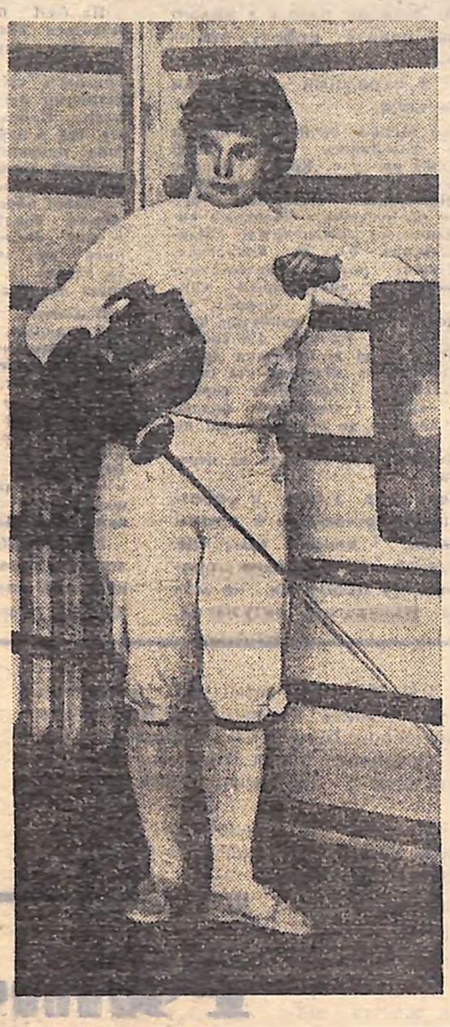

У школі її вважали кращою гімнасткою. А ще Віра захоплювалась волейболом, баскетболом. І коли дівчина залишала Помічну, їхала до Кіровограда, друзі запевняли:

— Знаємо, вийде з тебе майстер спорту. Бо там є хороші гімнасти, буде в кого повчитись. Є і тренери досвідчені.

Молодшій сестрі Віра повідомляла про кожну свою новину:

«Тепер я учениця у штампувальниці на «Червоній зірці»...»

...Прийшла в гуртожиток. І одразу за книги...

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

«Працюю самостійно. Вже й розряд мені присвоїли...»

А через півроку:

«Ти, мабуть, читала в газетах: мене обрали депутатом міської Ради...»

І ще:

«У нас в цеху — змагання по професіях. Мені вручили перехідний вимпел. І грамоту завкому комсомолу...»

А про спорт — ні слова.

Невдовзі, коли приїхала додому, сестра запитала:

— Що ж з гімнастикою?

— Замість неї — фехтування. Вже третьорозрядниця. Про це не писала тобі. Бо нічим поки що похвалитись.

— А як же з майстром спорту?

— Мушу. І, здається, можу... Але потрібен час...

Вірин тренер Анатолій Дмитрович Грабар теж так сказав:

— Можеш, мусиш взяти цю висоту...

І вона старалась. Тричі на тиждень — тренування в спортивній секції. Змагання на першість обласної ради ДСТ «Спартак», на першість міста, виїжджала до Криму, Одеси. Вчилась у майстра спорту Василя Литвиненка, кращої фехтувальниці Людмили Штанденко. Під час змагань не була в числі призерів, але впритул наближалась до них, демонструвала неабияку спритність, чіткість, комбінацію, високу гармонію рухів.

А крім рапіри, — знову були легка атлетика, баскетбол, волейбол. Це вже на заводі. Бо Віру Чижму обрали до складу комсомольського бюро цеху, доручили налагодити спортивно-масову роботу в колективі робітників і в першу чергу треба було стати першою, а потім повести за собою інших. Після зміни, у вихідні дні кликала на спортивні майданчики дівчат і хлопців, організовувала поєдинки між бригадами, змінами. А то звичайні товариські зустрічі, що входили до графіку, який розробила Віра разом із працівниками спортивного клубу «Зірка». І Вірині товариші успішно виступили в заводській спартакіаді.

Торік у неї було чи не найбільше щасливих подій. Збулася ще одна її заповітна мрія — вона стала студенткою-заочницею, почала вчитись на факультеті фізичного виховання Кіровоградського педінституту. Помітні зміни і в спортивній майстерності — почала тренуватись по програмі кандидатів у майстри.

...Її завжди ніколи. Після зміни — засідання комітету комсомолу. Вона доповідатиме про те, як виступають її друзі в змаганнях, що входять до заліку ювілейної заводської спартакіади, про участь молодих робітників цеху в огляді фізичної та оборонно-масової роботи. Ввечері — зустріч з виборцями. Завтра знову не буде часу, щоб хоч піти до кінотеатру (вже тиждень не була там) — на черзі відповідальні змагання з фехтування, тож треба обов'язково на тренування. І за книги вже час сісти. Сесію зимову склала успішно. А тепер курсова, контрольна робота.

М. ВІНЦЕВИЧ.

ТЕЛЕЕКРАН

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 11 лютого. Перша програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Телефільм. (К). 11.35 — «Шкільний екран». Історія для учнів 9 класу. «Революція 1905—1907 рр. на Україні». (К). 12.10 — Фотохвилинка. (К). 12.15 — «Футбол». Тележурнал — кінорепортаж. (М). 12.45 — Новини. (М). 12.55 — Художній фільм «Хліб і троянди». (Кіровоград). 16.35 — «Так починалася «Іскра». Документальний фільм. (Кіровоград). 16.55 — Рік ленінського навчання. (Кіровоград). 17.05 — Телевісті. (К). 17.15 — Творчий вечір артистів Харківського театру опери та балету ім. Лисенка. (Харків). 18.00 — Виступ агітбригади Світловодського Палацу культури ім. Леніна. (Кіровоград). 18.30 — Програма «Час». (М). 19.00 — Бокс. СРСР — США. (М). 21.30 — Інтерв'ю. «По ленінських місцях». (Ленінград). 21.55 — Нові твори українських композиторів. Концерт Ужгородського камерного оркестру і хору. (Ужгород). 22.25 — Художній фільм «Хліб і троянди». (Кіровоград).

ЧЕТВЕР, 12 лютого. Перша програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — М. Стах — «Найдорожче». Літературна передача. (К). 12.30 — «Людина з Канади». Художній фільм. (Кіровоград). 17.05 — Телевісті. (К). 17.15 — Кольорове телебачення України. «Мистецтво України». Тележурнал. (К). 18.00 — Програма передач. (К). 18.05 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. Політекономія соціалізму. (М). 19.00 — Міжнародний огляд. (К). 19.30 — «Шлях ріки до моря». Телефільм. 2 серія. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Спектакль. (Кіровоград).

Друга програма. 21.15 — Театр радянських воїнів. (М). 22.45 — Фільм-концерт. (К). 23.00 — Телевісті. (К).

П'ЯТНИЦЯ, 13 лютого. Перша програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Фільм-концерт. (К). 11.35 — Шкільний екран. Українська література для учнів 10 класу. «Тема народу і революції в творчості О. Довженка». (К). 17.05 — Телевісті. (К). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Наші оголошення. (Кіровоград). 18.05 — «Робітниче життя». Тележурнал. (Кіровоград). 18.30 — «Подвиг». Телеальманах. (М). 19.00 — «День за днем». Інформаційна програма. (Кіровоград). 19.20 — «Вивчаємо тези». (Кіровоград). 19.30 — «Нова сукня короля». Телефільм. (Кіровоград). 20.40 — Естафета новин. (М). 21.30 — «Їх друга професія». (К). 22.15 — Кольорове телебачення. «Музичний каруселі». (М). 23.00—Телевісті. (К). 23.10 — Мультфільм для дорослих. (К). 23.30 — Кольорове телебачення. (М). 00.30 — Новини. (М).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 00127. Індекс 61197. Зам. № 580. Тираж 52 000.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.